

Sygn. akt II K 169/19

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 marca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Bartłomiej Gadecki

Protokolant: p.o. sekr. sąd Justyna Byller

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie – Anny Winogrodzkiej-Miszczak

po rozpoznaniu w dniu 04 marca 2020 roku

sprawy **W. P.**

s. M. i R., z domu D.

urodzonego (...) roku w O.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 30 marca 2006 r., sygn. akt VII K 1174/04**, za przestępstwo popełnione w dniu 02.07.2000 r. wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 listopada 2009 r., sygn. akt VII Ko 1493/09 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, warunkowo zwolniony z okresem próby do 11.1.2013 r.;
2. **Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt VII K 763/13**, za przestępstwo popełnione w dniu 28.02.2013 roku wyczerpujące dyspozycję art. 178a § 4 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości;
3. **Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 31 lipca 2018 r., sygn. akt II K 841/18**, za przestępstwo popełnione w okresie od 22.10.2016 r. do 13.11.2016 r. wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości;
4. **Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K 438/19** za przestępstwo popełnione w okresie od 27.12.2007 r. do 14.04.2010 r., od 12.01.2011 r. do 01.07.2013 r., od 12.07.2013 r. do 31.12.2013 r., od 25.02.2014 r. do 30.12.2016 r. oraz od 20.02.2017 r. do 06.01.2019 r. wyczerpujące dyspozycję art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 209 § 1a k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 4 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 438/19 zawieszono postępowanie wykonawcze dotyczące wykonania kary ograniczenia wolności;
5. **Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09 lipca 2019 r., sygn. akt II K 67/19**, za przestępstwo popełnione w dniu 05 stycznia 2019 r., wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności; skazany rozpocznie odbywać karę pozbawienia wolności w dniu 02 września 2020 r., a zakończy w dniu 29 maja 2024 r.;

6. **Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., sygn. akt II K 1127/19**, za przestępstwa popełnione:

- w dniu 04 stycznia 2019 r., wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- w dniu 05 stycznia 2019 r., wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności; skazany rozpoczął odbywać karę pozbawienia wolności w dniu 06 stycznia 2020 r., a zakończy w dniu 02 września 2020 r.;

orzeka:

I. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i 2 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., sygn. akt II K 1127/19 i karę 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt II K 67/19 i orzeka wobec W. P. karę łączną 3 (trzech) lat i 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K 1127/19 Sądu Rejonowego w Olsztynie od dnia 6 stycznia 2020 r., godz. 08:30;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1513 ze zm.) oraz § 17 ust. 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. A. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem zł, 12/100 zł) w tym należny podatek VAT w stawce 23% tytułem wynagrodzenia za wykonanie obrony z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE			
Formularz (...)	Sygnatura akt	II K 169/19	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			

1. USTALENIE FAKTÓW			
Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy w Olsztynie	dnia 30 marca 2006 r.	VII K 1174/04
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Olsztynie	dnia 27 maja 2014 r.	VII K 763/13
1.1.3.	Sąd Rejonowy w Olsztynie	dnia 31 lipca 2018 r.	II K 841/18
1.1.4.	Sąd Rejonowy w Olsztynie	dnia 30 kwietnia 2019 r.	II K 438/19
1.1.5.	Sąd Okręgowy w Olsztynie	dnia 09 lipca 2019 r.	II K 67/19
1.1.6.	Sąd Rejonowy w Olsztynie	dnia 23 września 2019 r.	II K 1127/19

1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	W. P. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 30 marca 2006 r., sygn. akt VII K 1174/04, za przestępstwo popełnione w dniu 02.07.2000 r.	odpis wyroku sygn. VII K 1174/04	63

	wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 listopada 2009 r., sygn. akt VII Ko 1493/09 zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności, warunkowo zwolniony z okresem próby do 11.1.2013 r.		
karta karna	(...)		
informacje o wyroku	54		
odpis protokołu sygn. VII Ko 1493/09	64		
1.2.1.2.	W. P. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt VII K 763/13, za przestępstwo popełnione w dniu 28.02.2013 roku wyczerpujące dyspozycję art. 178a § 4 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości	odpis wyroku VII sygn. K 763/13	57
informacje o wyroku	53		

1.2.1.3.	W. P. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 31 lipca 2018 r., sygn. akt II K 841/18, za przestępstwo popełnione w okresie od 22.10.2016 r. do 13.11.2016 r. wyczerpując dyspozycję art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została wykonana w całości;	odpis wyroku sygn. II K 841/18	10
obliczenie kary	10a		
informacje o wyroku	50		
1.2.1.4.	W. P. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K 438/19 za przestępstwo popełnione w okresie od 27.12.2007 r. do 14.04.2010 r., od 12.01.2011 r. do 01.07.2013 r., od 12.07.2013 r. do 31.12.2013 r., od 25.02.2014 r. do 30.12.2016 r. oraz od 20.02.2017 r. do 06.01.2019 r. wyczerpując dyspozycję art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 209 § 1a k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; postanowieniem Sądu	odpis wyroku sygn. II K 438/19	11

	Rejonowego w Olsztynie z dnia 4 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 438/19 zawieszono postępowanie wykonawcze dotyczące wykonania kary ograniczenia wolności		
postanowienie Sądu Rejonowego z 4.6.2019 r.	12		
1.2.1.5.	W. P. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09 lipca 2019 r., sygn. akt II K 67/19, za przestępstwo popełnione w dniu 05 stycznia 2019 r., wyczerpujące dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności; skazany rozpocznie odbywać karę pozbawienia wolności w dniu 02 września 2020 r., a zakończy w dniu 29 maja 2024 r	odpis wyroku sygn. II K 67/19	32, 47
obliczenie kary	33, 48		
informacje o wyroku	52		
1.2.1.6.	1. W. P. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., sygn. akt II K 1127/19, za przestępstwa popełnione: - w dniu 04 stycznia 2019 r., wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;	odpis wyroku sygn. II K 1127/19	13

	- w dniu 05 stycznia 2019 r., wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności; skazany rozpoczął odbywać karę pozbawienia wolności w dniu 06 stycznia 2020 r., a zakończy w dniu 02 września 2020 r		
obliczenie kary	14		
informacje o wyroku	51		
1.2.1.7.	Skazany posiada pozytywną opinię z Zakładu Karnego; był raz karany , nagradzany 3 razy, zachowanie jego jest poprawne i stabilne	opinia o skazanym	88-93
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

2. Ocena Dowodów		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.2.1.1	odpis wyroku sygn. VII K 1174/04	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały
karta karna	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
informacje o wyroku	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
odpis protokołu sygn. VII Ko 1493/09	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
1.2.1.2	odpis wyroku VII sygn. K 763/13	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały
informacje o wyroku	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
1.2.1.3	odpis wyroku sygn. II K 841/18	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały
obliczenie kary	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
informacje o wyroku	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	

1.2.1.4	odpis wyroku sygn. II K 438/19	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały
postanowienie Sądu Rejonowego z 4.6.2019 r.	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
1.2.1.5	odpis wyroku sygn. II K 67/19	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały
obliczenie kary	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
informacje o wyroku	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
1.2.1.6	odpis wyroku sygn. II K 1127/19	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały
obliczenie kary	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
informacje o wyroku	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały	
1.2.1.7	opinia o skazanym	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, nie zawiera sprzeczności, strony go nie kwestionowały

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
<p>3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</p>		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
3.1.1.	wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., sygn. akt II K 1127/19 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt II K 67/19	kara łączna pozbawienia wolności orzeczona w wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., sygn. akt II K 1127/19 i kara 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt II K 67/19
<p>Zwiąże o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej</p>		
<p>Zgodnie z art. 85 k.k.: Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§ 1); Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 (§ 2); Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej</p>		

sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (§ 3). Karę orzeczoną w sprawie II K 1127/19 sprawca zaczął odbywać w dniu 6.1.2020 r., zakończy w dniu 2.9.2020 r. Z kolei w sprawie II K 67/19 skazany rozpocznie odbywać karę w dniu 2.9.2020 r. W obu sprawach wymierzono kary pozbawienia wolności. Dlatego w pkt I wyroku połączono karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., sygn. akt II K 1127/19 i karę 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt II K 67/19.

Należy nadmienić, że W. P. skazany jest również na karę ograniczenia wolności (wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. II K 438/19). Art. 87 § 1 KK stanowi „W razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności”. Jednakże Trybunał Konstytucyjny orzekł, że "Art. 87 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1600, ze zm.) w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności, jest niezgodny z art. 45 ust.

1 i art. 175 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej" (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r., P 20/17). Zatem obecnie istnieje tylko możliwość, a nie obowiązek, połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności i wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę, że kara pozbawienia wolności jest karą najsurowszą oraz pozytywną prognozę kryminologiczną wobec skazanego (posiadanie pozytywnej opinii z Zakładu Karnego), a także brak woli skazanego co do połączenia również kary ograniczenia wolności i de facto wymierzenia mu zamiast tej kary kary pozbawienia wolności, uznano, że w stosunku do tego skazanego nie jest celowe łączenie kary ograniczenia wolności z karami pozbawienia wolności i wymierzenie mu kary pozbawienia wolności.

Należy również nadmienić, że skazany popełniał przestępstwa zarówno przed 1 lipca 2015 r., jak i po tej dacie, lecz mając na uwadze daty wyroków i czas popełnionych czynów, zasadne jest stosowanie do tego skazanego przepisów k.k. w aktualnym brzmieniu.

4. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Określając wymiar orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności należy zauważyć, że zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich

sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Należy nadmienić, że art. 86 § 4 k.k. wskazywał, że zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna. Jednakże wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 kwietnia 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 858), sygn. K 14/17, który wszedł w życie 9 maja 2019 r. orzeczono, że: „Art. 86 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1600, ze zm.) w zakresie, w jakim różnicuje sytuacje osób, wobec których zastosowanie miała już wcześniej instytucja kary łącznej, od osób, co do których ta instytucja zastosowania nie miała, w ten sposób, że umożliwia w stosunku do tej pierwszej kategorii osób podwyższenie dolnej granicy kary łącznej, a także orzeczenie kary rodzajowo surowszej, tj. kary 25 lat pozbawienia wolności, jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”. Gdyby dalej obowiązywał art. 86 § 4 k.k. to wobec W. P. dolna granica możliwej do orzeczenia wobec niego kary łącznej wynosiłaby 3 lata i 9 miesięcy pozbawienia wolności ponieważ taką karę orzeczono w sprawie o sygn. II K 67/19, a maksymalną karę łączną można by orzec w wymiarze 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Obecnie dalej podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne (art. 85 § 2 k.k.). Jednakże zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach

od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Czyli trzeba brać pod uwagę kary wymierzone za poszczególne przestępstwa. Zatem można połączyć kary łączne, ale przy wymiarze kary trzeba brać pod uwagę kary wymierzone za poszczególne przestępstwa. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., sygn. akt II K 1127/19, W. P. został skazany za przestępstwa popełnione:

- w dniu 04 stycznia 2019 r., wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- w dniu 05 stycznia 2019 r., wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Należy również nadmienić, że na gruncie art. 585 KPK przed 1.7.2015 r. pojawił się problem związania wcześniejszym wyrokiem łącznym w zakresie kary. Istniały dwa stanowiska. Pierwsze, głoszące, że kara łączna nie może stwarzać większych dolegliwości od tych, które wiązałyby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków, a uprzednio orzeczone kary łączne nie są pozbawione znaczenia ze względu na stan powagi rzeczy osądzonej, czy też pozostawienie „ślądu” poprzedniej kary łącznej, istotnego dla kształtowania w wyroku łącznym nowych granic kary łącznej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2004 r., V KK 50/04, L.). Drugie, że: „Wymiar kar łącznych w wyrokach objętych wyrokiem łącznym nie wyznacza ustawowych granic minimum i maksimum, w jakich sąd może

orzec nową karę łączną, gdyż z mocy art. 575 KPK kary łączne orzeczone wcześniejszymi wyrokami ulegają rozwiązaniu. Tym samym więc granice nowej kary łącznej, która ma zostać orzeczona, określa przepis art. 86 § 1 KK i każde kolejne postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego za podstawę orzekania kary łącznej przyjmuje wyłącznie kary wymierzone za poszczególne przestępstwa, z uwzględnieniem, że poprzednio orzeczona kara łączna utraciła moc, jak przewiduje to przepis art. 575 § 1 KPK” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2010 r., II KK 156/10, L.). Należy przychylić się do drugiego stanowiska, bowiem z wyraźnego brzmienia przepisu wynika, że z chwilą uprawomocnienia się nowego wyroku łącznego, poprzedni wyrok łączny traci moc (art. 575 § 1 k.p.k.).

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Zatem istnieje możliwość wymierzenia kary łącznej w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Jednocześnie w orzecznictwie wskazuje się, że „niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować

należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 lipca 2018 r., II AKA 133/18, Lex) oraz, że: „Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 maja 2001 r., II AKA 63/01, Lex).

Nie zawsze orzeczenie kary łącznej ma też przynieść skazanemu korzyść, co podkreślił Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 września 2001 r. (II AKA 154/01, Lex) stwierdzając, że „Warto nadmienić również, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w

znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popęlenie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji". Co do zasady absorpcji wypowiedziano się wielokrotnie w orzecznictwie. Należy wskazać, że przepisy prawa karnego materialnego nie zawierają nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą pełnej absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, Lex). Uznano też, że: „Zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 marca 2001 r., II AKa 59/01, Lex).

Natomiast zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Odnośnie do tego przepisu w orzecznictwie wskazano, że „Decydując o ostatecznym kształcie kary łącznej sąd winien, zgodnie z art. 85a k.k., brać pod uwagę przede wszystkim dyrektywy prewencji indywidualnej oraz generalnej. Jako że przepis ten nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, to użycie zwrotu >>przede

wszystkim<< pozwala uwzględnić relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, które sprowadzają się do łączącego je związku przedmiotowo-podmiotowego oraz dzielących je odstępów czasowych, tak aby orzeczona kara łączna zawierała w sobie całościową ocenę przestępczej działalności skazanego i we właściwy sposób miarkowała zastosowaną wobec niego represję karną. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 24 maja 2018 r., II AKa 49/18, Lex).

Wymierzając karę łączną W. P. Sąd miał na uwadze przede wszystkim to, że skazany dopuścił się przestępstw de facto o takim samym przedmiocie ochrony, tj. przestępstw przeciwko mieniu, z tym, że przestępstwo rozboju posiadało także inny przedmiot ochrony. Nie bez znaczenia jest też ilość popełnionych czynów zabronionych i okoliczność, że skazany był już wielokrotnie karany. Niewątpliwie świadczy to o jego lekceważącej postawie wobec obowiązującego porządku prawnego. Z kolei istnieje bliska zwartość czasowa pomiędzy popełnionymi czynami (4 i 5 stycznia), co przemawiało za wymierzeniem kary łącznej w "dolnych granicach". Sąd wziął pod uwagę też pozytywną opinię o skazanym.

Zestawienie wszystkich powyżej wskazanych czynników skutkowało więc wymierzeniem kary łącznej 3 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta zdaniem Sądu jest jak najbardziej

<p>adekwatna, uwzględniająca cele kary, które to ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara ta uwzględnia zarówno związek przedmiotowo-podmiotowy zachodzący pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz poziom resocjalizacji skazanego. Należy nadmienić, że gdyby orzec karę w niższym wymiarze, oznaczałoby to tylko swoiste premiowanie przestępczej (różnorodnej) działalności skazanego.</p>		
<p>5. Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>6. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZNYM</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K 1127/19 Sądu Rejonowego w Olsztynie od</p>	

	dnia 6 stycznia 2020 r., godz. 08:30, co wynika z obliczenia kary na k. 14	
III.	do połączenia nadawały się tylko kary pozbawienia wolności, nie było innych rozstrzygnięć nadających się do połączenia, zatem w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawiono do odrębnego wykonania	
IV.	z uwagi na fakt, że inne wyroki (poza połączonymi) nie nadawały się do połączenia, w tym zakresie należało postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzyć	
V.	na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1513 ze zm.) oraz § 17 ust. 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. A. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem zł, 12/100 zł) w tym należny podatek VAT w stawce 23% tytułem wynagrodzenia za wykonanie obrony z urzędu. Kwota ta wynika z przepisów i faktu, że były 2 terminy.	

7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VI.	z uwagi na sytuację skazanego, jego pobyt w zakładzie karnym i długość kary pozbawienia wolności do odbycia,

zwolniono skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu
Państwa kosztów sądowych.

8. PODPIS